

Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
G. PITRUZZELLA
представено на 10 януари 2019 година¹

Дело C-614/17

Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego
срещу
Industrial Quesera Cuquerella SL,
Juan Ramón Cuquerella Montagud

(Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Върховен съд, Испания)

„Преюдициално запитване — Закрила на географски указания и на наименования за произход на земеделски продукти и храни — ЗНП „Queso manchego“ — Използване на знаци, които могат да пресъздадат района, с който е свързано ЗНП — Понятие за средния потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен“

1. Няколко месеца след решение от 7 юни 2018 г., Scotch Whisky Association (C-44/17, EU:C:2018:415, наричано по-нататък „решение Scotch Whisky Association“) от Съда отново е поискано преюдициално тълкуване на понятието „пресъздаване“ съгласно правните норми на Съюза относно защитените наименования за произход (ЗНП) и защитените географски указания (ЗГУ)². Запитващата юрисдикция иска в частност да се установи дали представлява пресъздаване на ЗНП, забранено съгласно член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 510/2006³, използването — при предлагането на пазара на продукти, сходни с продуктите, обхванати от това наименование — на знаци или изображения, които препращат към съответния географски район на ЗНП. В настоящото преюдициално запитване се повдига също деликатният и неразглеждан досега въпрос за евентуалните ограничения при използването от оператор, установен в съответната географска зона на ЗНП, на знаци, които могат да пресъздадат тази зона при продукти (идентични или сходни), които се произвеждат в нея, но които не са обхванати от ЗНП.

Правна уредба

2. Член 13 от Регламент № 510/2006, озаглавен „Закрила“, предвижда в параграф 1, буква б) следното:

„1. Правната закрита на регистрирани имена обхваща забрана за:

[...]

¹ Език на оригиналния текст: италиански

² В последващото изложение кумулативно ще означавам ЗНП и ЗГУ с изразите „защитени имена“ или „регистрирани имена“.

³ Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 година относно закрилата на географски указания и на наименования за произход на земеделски продукти и храни (ОВ L 93, 2006 г., стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 71, стр. 114). Считано от 3 януари 2013 г., Регламент № 510/2006 е заменен с Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ L 343, 2012 г., стр. 1).

б) всяка злоупотреба, имитация или пресъздаване дори когато е посочен истинският произход на продукта или ако защитеното име е преведено или придружено от израз като „стил“, „тип“, „метод“, „както е произведено в“, „имитация“ или подобни;

[...]“.

3. По силата на член 14, параграф 1, първа алинея от Регламент № 510/2006, „[к]огато едно наименование за произход или географско указание е регистрирано в съответствие с настоящия регламент, заявка за регистрация на търговска марка, съответстваща на една от ситуациите, посочени в член 13, и която се отнася за същия клас продукт, ще бъде отказана, при условие че заявката за регистрация на търговската марка е била подадена след датата на подаване на заявка за регистрация до Комисията“. Във втора алинея се уточнява, че „[т]ърговски марки, регистрирани в нарушение на първата алинея, се заличават“. Съгласно параграф 2 от същия член „[к]ато се спазват законите на Общността, използването на една търговска марка, което съответства на една от ситуациите, посочени в член 13, която е била заявена, регистрирана или използвана, ако такава възможност е предвидена в съответното законодателство, добросъвестно на територията на Общността преди датата на защита на наименование за произход или географско указание в страната на произход [...] може да продължи да бъде използвана, независимо от регистрацията на наименование за произход или географско указание [...]“⁴.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

4. Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego (наричана по-нататък „Фондацията“), ищец в главното производство, подава срещу Industrial Quesera Cuquerella S.L. (наричано по-нататък „IQC“) и г-н Juan Ramón Cuquerella Montagud, с обща искова молба⁵, следните искове за защита на ЗНП „Queso Manchego“⁶, чието управление ѝ е възложено:

- установителен иск, с който да се обяви, че използваните от IQC етикети за обозначаване и предлагане на пазара на сирена „Adarga de Oro“, „Super Rocinante“ и „Rocinante“, които не са обхванати от ЗНП „Queso Manchego“, както и употребата на уебсайта на това дружество на изрза „Quesos Rocinante“, както за сирена със ЗНП „Queso Manchego“, така и за сирена, необхванати от това наименование⁷, водят до нарушаване на последното съгласно член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 510/2006,
- иск за частично заличаване — на основанията, посочени в член 14 от Регламент № 510/2006 — на търговското наименование „Rocinante“ и на две национални словни и фигуративни марки⁸, възпроизвеждащи същата дума,

4 Доколкото това е от значение за отправянето на настоящото преюдициално запитване, член 13, параграф 1 и член 14, параграф 1 от действащия понастоящем Регламент № 1151/2012 съдържат разпоредби, идентични по същество с разпоредбите на член 13, параграф 1 и член 14, параграф 1 от Регламент № 510/2006.

5 От преписката по главното производство, с която Съдът разполага, е видно, че искът е заведен през 2012 г. Поради липсата на по-подробна информация ще трябва да се опираме на преценката на запитващата юрисдикция, която не се оспорва от страните в главното производство и според която Регламент № 510/2006, а не Регламент № 1151/2012, се прилага *ratione temporis* към спора по главното производство. Във всеки случай, както вече бе уточнено по-горе, разпоредбите на Регламент № 510/2006, чието тълкуване се иска, по същество са идентични със съответните разпоредби на Регламент № 1151/2012.

6 ЗНП „Queso Manchego“ е регистрирано с Регламент (ЕО) № 1107/96 на Комисията от 12 юни 1996 година относно регистриране на географски указания и наименования за произход по процедурата, предвидена в член 17 от Регламент (ЕИО) № 2081/92 на Съвета (ОВ L 148, 1996 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 19, стр. 44).

7 По-конкретно Фондацията оспорва използването на думата „Rocinante“ както в името на домейна, така и в съдържанието на уебсайта на IQC (www.rocinate.es), както и изобразяването на елементи, типични за пейзажа на Ла Манча.

8 Във въпросните марки, регистрирани за продуктите „сирена и млечни продукти“ (клас 29 от Ницката класификация) и „транспортни услуги, складиране и разпространение на сирена и млечни продукти“ (клас 39 от Ницката класификация), думата „Rocinante“ е включена в кръг, изобразяващ на преден план кон, а като фон — равнина със стадо овце и вятърни мелници. Съгласно акта за преюдициално запитване изглежда, че датата на приоритет, с който се ползват и двете марки, е след датата на регистрация на ЗНП „Queso Manchego“.

– иск за преустановяване на нарушението с цел предотвратяване на действия на нелоялна конкуренция и отстраняване на последиците от тях.

5. В рамките на установителния иск, във връзка с който са отправени преюдициалните въпроси, ответниците оспорват твърдението, че словните и фигуративните знаци, използвани върху етикетите и на уебсайта на IQC, пресъздават ЗНП „Queso Manchego“, и изтъкват правото на IQC, в качеството му на предприятие, установено в района на Ла Манча, да използва символи, свързани с този район.

6. Първоинстанционният съд отхвърля иска на Фондацията, основавайки се както на констатацията, че фигуративните и словните знаци, използвани от IQC, нямат никаква графична или фонетична прилика с изразите „Queso manchego“ или „la Mancha“, така и на констатацията, че тези знаци означават пресъздаване на Ла Манча, а не на ЗНП „Queso Manchego“. Въззивната жалба на Фондацията срещу постановеното в първоинстанционното производство решение е отхвърлена от Audiencia provincial de Albacete (Апелативен съд на провинция Албасете, Испания), който също е преценил, че не може да се направи извод за наличие на пресъздаване на ЗНП „Queso Manchego“ при липсата на словни знаци, които нямат графична, фонетична или концептуална прилика с това наименование. Според въззивната юрисдикция използването от IQC на символи, които пресъздават района на Ла Манча, но не и на продуктите, които са обхванати от въпросното ЗНП, трябва да се счита за законосъобразно, тъй като продуктите, предлагани на пазара от IQC, при които се използват тези символи, се произвеждат в посочения район. Пресъздаването на качеството и на репутацията на сирената от Ла Манча не означава пресъздаване на качеството и на репутацията на сирената, които са обхванати от ЗНП „Queso Manchego“.

7. Фондацията подава касационна жалба срещу решението на Audiencia provincial de Albacete пред Tribunal Supremo (Върховен съд, Испания).

8. В акта за преюдициално запитване Tribunal Supremo (Върховен съд) внася следните уточнения: i) думата „manchego“ е прилагателно име, с което на испански език, наред с другото, се обозначават продуктите, произхождащи от Ла Манча, район в Испания, в който производството на сирена от овче мляко, посредством специфични методи на обработка и период на зреене, е традиция, ii) Ла Манча е районът, където се развива по-голямата част от действието в известния роман на Мигел де Сервантес „Дон Кихот де Ла Манча“⁹, iii) физическото описание, което Сервантес прави на героя в своя роман съответства на това на конника, изобразен върху етикета на сиренето „Adarga de Oro“, iv) на испански език думата „adarga“ е архаизъм, който Сервантес използва като наименование на щита на Дон Кихот, v) „Rocinante“ — дума, която също присъства върху етикетите на някои сирена, предлагани на пазара от IQC — е конят на Дон Кихот, vi) в една от най-известните глави от романа на Сервантес, Дон Кихот влиза в бой с вятърни мелници — характерен елемент от пейзажа на Ла Манча, възпроизведен на някои от етикетите, използвани от IQC, както и на неговия уебсайт.

9. На първо място Tribunal Supremo (Върховен съд) иска да се установи дали може, както поддържа Фондацията в главното производство, да се постигне пресъздаване на ЗНП и само чрез използване на фигуративни знаци и то следователно да има основно концептуален характер. На второ място посочената юрисдикция иска да се установи дали използването, при предлагането на пазара на сирена, на фигуративни и словни знаци, които пресъздават района на Ла Манча, означава пресъздаване на ЗНП „Queso Manchego“ и дали поради това производителите на сирена, обхванати от това наименование, притежават монопол върху използването на тези знаци и спрямо производители, установени в този район, чиито продукти не са обхванати от въпросното ЗНП. Във връзка с това Tribunal Supremo (Върховен съд)

⁹ Публикуван в Мадрид в две части, през 1605 г. и през 1615 г., с оригиналното заглавие „El ingenioso hidalgo don Quijote de la Mancha“.

посочва, че утвърдителен отговор на този въпрос би могъл да доведе до ограничаване на свободното движение на стоки, докато отрицателен отговор би понижил нивото на защита, предоставена на ЗНП, и би компрометирал функцията, свързана с предоставянето на информация за качеството на продуктите, признато на тези наименования. Накрая запитващата юрисдикция иска от Съда отговор на въпроса коя група потребители следва да се вземе предвид, за да се установи наличието на пресъздаване по смисъла на член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 510/2006, в частност когато въпросните продукти със ЗНП са предназначени за консумация предимно в държавата членка, в която са произведени.

10. В този именно контекст с решение от 19 октомври 2017 г., Tribunal Supremo (Върховен съд) спира висящото пред него производство и поставя на Съда следните преюдициални въпроси:

- „1) Трябва ли забранено с член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 510/2006 пресъздаване на защитено наименование за произход да се извърши непременно чрез използване на наименования, които имат графична, фонетична или концептуална прилика със защитеното наименование за произход, или може да се извърши чрез използване на фигуративни знаци, които пресъздават наименованието за произход?
- 2) Може ли при защитено наименование за произход от географско естество (член 2, параграф 1, буква а) от Регламент № 510/2006), когато става въпрос за същите или сходни продукти, използването на символи, които пресъздават района, с който е свързано защитеното наименование за произход, да се счита за пресъздаване на самото защитено наименование за произход съгласно член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 510/2006, което е недопустимо дори ако този, който използва тези символи, е производител, установен в района, с който е свързано защитеното наименование за произход, но чиито продукти не са обхванати от това наименование за произход, тъй като не отговарят на изискванията, несвързани с географския произход, които са предвидени в спецификацията?
- 3) Трябва ли понятието за средния потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, чиито възприятия националният съд следва да вземе предвид, за да се установи дали е налице пресъздаване по член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 510/2006, да се разбира в смисъл, че се отнася до европейския потребител, или може да се отнася само до потребителя от държавата членка, в която се произвежда продуктът, във връзка с който се пресъздава защитено наименование за произход, или с която географски е свързано ЗНП и в която най-много се консумира продуктът?“.

Производството пред Съда

11. Съгласно член 23 от Статута на Съда писмени становища представят страните в главното производство, френското, германското и испанското правителство и Комисията. Посочените заинтересовани страни, с изключение на германското правителство, са изслушани в съдебното заседание на 25 октомври 2018 г.

Анализ

Кратко припомняне на относимата съдебна практика

12. Преди да пристъпя към разглеждане на преюдициалните въпроси, бих искал да проследя накратко ключовите етапи в практиката на Съда в областта на закрилата на защитените имена в случай на пресъздаване.

13. В решение от 4 март 1999 г., *Conorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola* (C-87/97, EU:C:1999:115), Съдът за първи път се произнася по понятието „пресъздаване“ по смисъла на член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 2081/92¹⁰, предхождащ Регламент № 510/2006. Сезиран с преюдициално запитване от *Handelsgericht Wien* (Търговски съд Виена, Австрия) по повод на искане, подадено от органа, на който е възложено управлението на ЗНП „Gorgonzola“, за преустановяване на разпространението в Австрия на синьо сирене с наименованието „Cambozola“, както и за заличаване на съответната по-ранна заявена марка, Съдът, от една страна, посочва, че понятието „позоваване“ по смисъла на гореспоменатата разпоредба на Регламент № 2081/92 „обхваща хипотезата, в която терминът, използван за обозначаване на продукт, включва част от защитено наименование, така че онова, което потребителят си представя, когато срещне названието на продукта, е ползващата се от защитеното наименование стока“, и от друга страна, уточнява, че може да има пресъздаване на защитено наименование и когато изобщо няма вероятност от объркване на съответните продукти¹¹. Сред елементите, посочени от Съда като релевантни, за да се направи извод за наличието на пресъздаване, присъстват — освен „фонетичното и визуално“ сходство между наименованията, произтичащо от включването на част от защитеното наименование в спорната марка¹² — сходството между въпросните продукти от гледна точка не само на продуктовите характеристики, но и на представянето на пазара¹³, както и преднамереният характер на фонетичната прилика между съответните наименования¹⁴.

14. Това тълкуване е потвърдено в решение от 26 февруари 2008 г., Комисия/Германия (C-132/05, EU:C:2008:117), постановено в рамките на иск за установяване на неизпълнение на задължения срещу Федерална република Германия, чийто отказ да санкционира използването на нейна територия на наименованието „*ragmesan*“ в нарушение на ЗНП „*Parmigiano Reggiano*“ Комисията оспорва. Наличието на пресъздаване по смисъла на член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 2081/92 е изведено от Съда с оглед не само на фигуративните и фонетични прилики между съответните наименования — критерии за преценка, които Съдът вече е взел предвид в упоменатото решение *Conorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola*¹⁵ — но и, тъй като става въпрос за понятия, принадлежащи към различни езици, с оглед на тяхната „концептуална близост“¹⁶.

15. Съдът вече се е произнасял в сходен смисъл и при тълкуването на Регламент № 110/2008¹⁷ относно защитата на географските указания на спиртните напитки, който в член 16, буква б) съдържа разпоредба, която е по същество идентична на съдържащата се в член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 510/2006. В преюдициалното запитване, във връзка с което е постановено решение от 14 юли 2011 г., *Bureau National Interprofessionnel du Cognac* (C-4/10 и C-27/10, EU:C:2011:484), жалбоподателят в главното производство подава възражение срещу регистрацията във Финландия на две фигуративни марки, съдържащи означения, възпроизвеждащи напълно ЗГУ „Cognac“, чийто притежател е той, както и неговия превод. Квалифицирайки като „пресъздаване“ тези възпроизвеждания, Съдът е приложил същите критерии за оценка като посочените в решения *Conorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola*¹⁸

10 Регламент (ЕИО) на Съвета от 14 юли 1992 година относно закрилата на географски указания и на наименования за произход на земеделски продукти и храни (ОВ L 208, 1992 г., стр. 1). Текстът на член 13, параграф 1, буква б) от този регламент по същество е идентичен със съответната разпоредба на Регламент № 510/2006.

11 Решение от 4 март 1999 г., *Conorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola* (C-87/97, EU:C:1999:115, т. 25 и 26).

12 Решение от 4 март 1999 г., *Conorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola* (C-87/97, EU:C:1999:115, т. 27).

13 Решение от 4 март 1999 г., *Conorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola* (C-87/97, EU:C:1999:115, т. 28).

14 Решение от 4 март 1999 г., *Conorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola* (C-87/97, EU:C:1999:115, т. 28).

15 Решение от 4 март 1999 г. (C-87/97, EU:C:1999:115).

16 Решение от 26 февруари 2008 г., Комисия/Германия (C-132/05, EU:C:2008:117, т. 47 и 48).

17 Регламент (ЕО) № 110/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 година относно определението, описанието, представянето, етикетиранието и защитата на географските указания на спиртните напитки и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1576/89 на Съвета (ОВ L 39, 2008 г., стр. 16).

18 Решение от 4 март 1999 г. (C-87/97, EU:C:1999:115).

и Комисия/Германия¹⁹. В решение от 21 януари 2016 г., *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, т. 31), Съдът уточнява, че тези критерии целят да насочат националната юрисдикция при нейното решение, като последната, а не Съдът следва да прецени дали в определена хипотеза е налице „пресъздаване“ по смисъла на член 16, буква а) от Регламент № 110/2008. Главното производство, в рамките на което е отправено преюдициалното запитване, стоящо в основата на това решение, се отнася до използването на наименованието „Verlados“ за ябълкова дестилатна спиртна напитка, произвеждана от дружество *Viiniverla*, установено във Верла, Финландия. Отправилата запитването юрисдикция, която трябва да се произнесе по жалба срещу решението, с което финландските органи са наложили забрана за използването на това наименование в защита на ЗГУ „Calvados“, пита, наред с другото, Съда относно релевантността на някои фактически обстоятелства за целите на установяването на „пресъздаване“. Съдът, след като се е произнесъл относно понятието „релевантен потребител“²⁰, уточнява, че проверката за наличие на пресъздаване цели да се установи, че „нито в съзнанието на потребителите [...] се поражда асоциация относно произхода на продукта, нито операторът [...] се възползва по неправомерен начин от репутацията на защитеното географско указание“²¹. В този контекст нито обстоятелството, че наименованието „Verlados“ препраща към името на предприятието производител и към действителния географски произход на продукта, познат и разпознаваем за финландския потребител, нито фактът, че напитката, носеща това наименование, се продава само в региона и в малки количества, са били възприети от Съда като елементи, релевантни за целите на проверката.

16. Накрая, в неотдашното решение *Scotch Whisky Association*, постановено след приключването на писмената фаза на производството, по което се представя настоящото заключение²², Съдът най-напред констатира, че нито частичното включване на защитено географско указание в спорното наименование, нито установено фонетично и визуално сходство със ЗГУ в това наименование представляват задължителни условия, за да се докаже наличието на „пресъздаване“ по смисъла на член 16, буква б) от Регламент № 110/2008²³, уточнявайки, че при липсата на такова включване или на такова сходство пресъздаване може да произтече и само от „концептуалната близост“ между ЗГУ и спорния знак²⁴. Освен това Съдът изключва възможността за установяването на „пресъздаване“ по смисъла на член 16, буква б) от Регламент № 110/2008 да е достатъчно спорният елемент от въпросния знак да предизвиква в съзнанието на съответните потребители каквато и да е асоциация със ЗГУ или с прилежащия му географски район. Според Съда подобен критерий не би могъл да се възприеме, доколкото „не може да се установи достатъчно пряка и недвусмислена връзка“ между този елемент и ЗГУ²⁵ и е „прекалено неясен и широкообхватен“, за да отговори на изискването да гарантира правната сигурност на засегнатите икономически оператори²⁶.

19 Решение от 26 февруари 2008 г. (C-132/05, EU:C:2008:117). Вж. точки 56–58 от решение от 14 юли 2011 г., *Bureau National Interprofessionnel du Cognac* (C-4/10 и C-27/10, EU:C:2011:484).

20 Към принципите, изведени от Съда във връзка с понятието „потребител“, ще се върна при разглеждането на третия преюдициален въпрос.

21 Вж. решение от 21 януари 2016 г., *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, т. 45). В същия смисъл, с оглед не само обаче на пресъздаването, но и на всички хипотези, обхванати от член 16, букви а)–г) от Регламент № 110/2008, вж. решение от 14 юли 2011 г., *Bureau National Interprofessionnel du Cognac* (C-4/10 и C-27/10, EU:C:2011:484, т. 46).

22 Страните в главното производство и другите заинтересовани страни съгласно член 23 от Статута на Съда, които участват в писмената фаза на производството, са приканени от Съда да представят устно, в съдебното заседание от 25 октомври 2018 г., своите становища относно отражението на това решение за целите на отговора на преюдициалните въпроси, отправени от *Tribunal Supremo* (Върховен съд).

23 Решение *Scotch Whisky Association* (т. 46 и 49).

24 Решение *Scotch Whisky Association* (т. 50).

25 Решение *Scotch Whisky Association* (т. 53).

26 Решение *Scotch Whisky Association* (т. 55). Освен това според Съда, „ако за установяването на подобно пресъздаване беше достатъчно в съзнанието на потребителите да се предизвика каквато и да е асоциация със [ЗГУ], това би довело [...] до навлизане на буква б) от член 16 от Регламент № 110/2008 в приложното поле на разпоредбите, които идват след нея в този член, а именно букви в) и г) от него, засягащи хипотези, при които препратката към защитено географско указание е дори още по-деликатна, отколкото при неговото „пресъздаване“ (т. 54, вж. също заключението на генералния адвокат *Saugmandsgaard Øe* по дело *The Scotch Whisky Association* (C-44/17, EU:C:2018:111, т. 61–63).

17. От току-що разгледаната съдебна практика е видно, че закрилата срещу пресъздаване, предвидена в различните схеми за качество, установени в правото на Съюза²⁷, представлява форма на защита *sui generis*²⁸, необвързана с критерия за заблуждаващия характер — който се основава на пригодността на знака, влизаш в противоречие с регистрираното наименование, да въведе потребителите в заблуждение относно географския произход или качествата на продукта — и не се свежда до закрила срещу простото объркване. Следователно основната цел на закрилата срещу пресъздаване следва да се търси в защитата на качествения патримониум и на репутацията на регистрираните имена от действия на паразитизъм, а не толкова в защитата на потребителите от заблуждаващо поведение, по-конкретно обект на хипотезите, описани в член 13, параграф 1, букви в) и г) от Регламент № 510/2006 и в съответните разпоредби на другите инструменти на Съюза за закрила на защитените имена²⁹.

18. Макар да е включена в същата разпоредба на посочения вече член 13, хипотезата на пресъздаването се различава както от случаите на „имитация“, характеризиращи се с възпроизвеждането на задължителните елементи на регистрираното наименование, така и от тези на „злоупотреба“, които предполагат неправомерно и преднамерено използване на регистрираното наименование при продукти, които не са обхванати от него, а това води до присвояване на параметрите, свързани с производствената традиция, която наименованието указва³⁰. Освен това, както подчертава генералният адвокат Jacobs в своето заключение по дело *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola*³¹ по повод на член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 2081/92, самата структура на разпоредбата говори в подкрепа на тезата, че закрилата срещу пресъздаване отговаря на различни и не толкова строги условия на прилагане в сравнение с условията, предвидени за да е налице имитация или злоупотреба. При тези условия юридическите граници на понятието „пресъздаване“ трябва да бъдат очертани автономно, без да се търси — въпреки единната систематика — хомогенност на условията за прилагане с различните хипотези на „имитация“ и на „злоупотреба“.

19. От семантична гледна точка „пресъздавам“ означава „извиквам в съзнанието“³². При транспониране на това понятие в областта на закрилата на регистрираните имена, Съдът изисква като условие, за да е налице неправомерно пресъздаване, да може излагането на обикновения продукт³³ да задейства в потребителя когнитивен отговор от асоциативен вид, който „извиква в съзнанието“ именно продуктите, които са обхванати от регистрираното наименование. Макар това по необходимост да предполага операция по преработка на информацията, предадена от перцептивния/когнитивния стимул в резултат на това излагане, в решение *Scotch Whisky Association* Съдът изяснява, че пресъздаване е налице само доколкото асоциативната връзка е достатъчно „пряка и недвусмислена“³⁴. Според мен това уточнение

27 Относно лозаро-винарския сектор, вж. Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 на Съвета (ОВ L 347, 2013 г., стр. 671), относно този на ароматизираните напитки — Регламент (ЕС) № 251/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за определяне, описание, представяне, етикетиране и правна закрила на географските указания на ароматизирани лозаро-винарски продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1601/91 на Съвета (ОВ L 84, 2014 г., стр. 14), а относно този на спиртните напитки — посочения Регламент № 110/2008.

28 В това отношение ще припомня, че член 4 от Лисабонската спогодба за защитата на наименованията за произход и за тяхната географска регистрация от 1958 г., стоящ в основата на член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 510/2006, посочва само хипотезите на „злоупотреба“ и на „имитация“, но не и тази на „пресъздаване“.

29 В това отношение закрилата срещу пресъздаване напомня закрилата, предоставена на марките с добра репутация. Относно възможността за пресъздаване по смисъла на член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 510/2006, дори за стоки, които са несъпоставими, вж. решение от 18 септември 2015 г., *Federación Nacional de Cafeteros de Colombia/UAMI — Hautrive (COLOMBIANO HOUSE)* (T-387/13, непубликувано, EU:T:2015:647, т. 55 и 56).

30 Вж. относно понятията „злоупотреба“ и „имитация“ решение от 20 декември 2017 г., *Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne* (C-393/16, EU:C:2017:991, т. 57).

31 C-87/97 (EU:C:1998:614, т. 33).

32 Онлайн енциклопедията „Трекани“.

33 С този израз по-нататък ще означавам продуктите, които не са обхванати от защитено наименование или защитено географско указание.

34 Вж. по-конкретно точка 53 от решение *Scotch Whisky Association*.

трябва да се разглежда както с оглед на непосредствеността (когнитивно-асоциативният процес не трябва да изисква комплексна преработка на информацията), така и на интензивността (асоциацията с изображението на продукта, който е обхванат от регистрираното наименование, трябва да се наложи достатъчно силно) на отговора на стимула от страна на потребителя.

20. Макар и с уточненията, направени в решение от 7 юни 2018 г., *Scotch Whisky Association* (C-44/17, EU:C:2018:415), според мен от практиката на Съда и на Общия съд става ясна тенденцията да се тълкува разширително понятието „пресъздаване“, в съответствие с широката закрила, призната на наименованията за произход от законодателя на Съюза, и със значението, включително публичноправно, на целта за защита на качествените производства³⁵. В това отношение ще припомня, че защитата на тези наименования не само представлява стратегически елемент от икономиката на Съюза, както изрично е посочено в първо съображение от Регламент № 1151/2012, но и участва в преследването на целта за запазване на европейското културно наследство, посочено в член 3, параграф 3, четвърта алинея от Договора за ЕС.

21. Именно с оглед на изложените по-горе принципи ще разгледам отправените от запитващата юрисдикция преюдициални въпроси.

По първия преюдициален въпрос

22. С първия си преюдициален въпрос Tribunal supremo (Върховен съд) по същество иска от Съда да установи дали забраненото по смисъла на член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 510/2006 „пресъздаване“ може да се осъществи чрез употребата на фигуративни знаци, или само използването на наименования, които имат с въпросното ЗНП графична, фонетична или концептуална прилика, може да представлява такава хипотеза.

23. Съгласен съм с ищеца в главното производство, както и с френското, германското и испанското правителство, че отговорът на този въпрос трябва да бъде утвърдителен.

24. От разгледаната по-горе съдебна практика следва, че решаващ критерий за определянето на наличие на „пресъздаване“ е възприятието на потребителя, което трябва да бъде установено с позоваване на пригодността на спорния знак да предизвика *асоциация* между обикновения продукт и продукта, обхванат от регистрираното наименование³⁶. Освен това от решение *Scotch Whisky Association* е видно, че евентуалното включване в спорния знак на елементи от защитеното наименование и графичната и/или фонетичната прилика между последното и този знак са само *показатели*, които следва да се вземат предвид, за да прецени дали в присъствието на обикновения продукт потребителят е подведен от подобна асоциация³⁷. С други думи, според Съда „пресъздаване“ може да се установи и въз основа само на „концептуална прилика“ между спорния знак и защитеното наименование, ако тази прилика може да извика в съзнанието на потребителите продуктите, които са обхванати от това наименование.

³⁵ Вж. в този смисъл, като пример за целите на законодателството на ЕС, решение от 8 септември 2009 г., *Budějovický Budvar* (C-478/07, EU:C:2009:521, т. 109—111 и цитираната съдебна практика). Вж. също решения от 21 януари 2016 г., *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, т. 24), и от 14 септември 2017 г., *EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto* (C-56/16 P, EU:C:2017:693, т. 80 и 81).

³⁶ В този смисъл вж. по-конкретно решение от 21 януари 2016 г., *Viiniverla* (C-75/15, EU:C:2016:35, т. 22), и решение *Scotch Whisky Association* (т. 51). Вж. също заключението на генералния адвокат Saugmandsgaard Øe по дело *The Scotch Whisky Association* (C-44/17, EU:C:2018:111, т. 60).

³⁷ Вж. заключението на генералния адвокат Saugmandsgaard Øe по дело *The Scotch Whisky Association* (C-44/17, EU:C:2018:111, т. 58).

25. Макар обаче наличието на графична и най-вече фонетична прилика да не представлява „задължително условие“³⁸ за установяването на „пресъздаване“, това означава, че мисловната асоциация между обикновения продукт и продукта, който е обхванат от това наименование, предвидена за целите на установяването, не предполага непременно използването на словесен език. Изображение, символ и по-общо казано графичен знак могат, подобно на име, да бъдат проводник на понятие и следователно да създадат у потребителя мисловна асоциация със защитеното наименование, което в този случай ще бъде „пресъздадено“ не визуално или фонетично, а с позоваване на неговото концептуално съдържание.

26. Безспорно, както отбелязва в съдебното заседание Комисията, в почти всички мотиви на решение *Scotch Whisky Association*, както впрочем във всички горепосочени прецеденти от съдебната практика, функцията на пресъздаване се отнася до *наименованието* на обикновения продукт³⁹.

27. За разлика от Комисията обаче не считам, че въз основа на това обстоятелство може да се изведе намерението на Съда да ограничи хипотезата на „пресъздаването“ само до случаите, в които мисловната асоциация с продукта, обхванат от регистрирано наименование, произтича от употребата на словни елементи. Всъщност, независимо от това, че два мотива, както и точка 2, втора алинея от диспозитива на решението се отнасят най-общо до „спорния елемент“ от съответния знак, използваната от Съда терминология трябва да се разглежда в контекста на спора по главното производство, който е в основата на решение *Scotch Whisky Association*, в което става дума за обхвата на пресъздаване на термин, включен в наименованието на обикновения продукт⁴⁰.

28. Освен това, ако трябва да се изведат определящи тълкувателни насоки по случая само от използваната в посоченото решение терминология, би трябвало да се изведе също и намерението на Съда да ограничи понятието „пресъздаване“ само до случаите, в които необходимата асоциативна връзка се предизвиква от думи, съдържащи се в търговското наименование на обикновения продукт, без какъвто и да е друг словен елемент (като родови, описателни, хвалебствени изрази и т.н.), присъстващ върху етикета или опаковката на този продукт. Според мен обаче подобно тълкуване е изключено от самия текст на член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 510/2006, в който ударението ясно се поставя върху изрази (като „стил“, „тип“, „метод“, „както е произведено в“, „имитация“), които обикновено не са част от търговското наименование на продукта, а го придружават.

29. В по-основен план, от припомнената по-горе практика на Съда, и по-специално от решения *Bureau National Interprofessionnel du Cognac*⁴¹ и *Viiniverla*⁴², е видно, че анализът относно наличието на „пресъздаване“ трябва да има предвид всяка изрична или мълчалива препратка към регистрираното наименование, независимо дали се касае за словни елементи или за фигуративни такива, включени в етикета на обикновения продукт или присъстващи върху опаковката му, или за елементи, които се отнасят до формата или представянето на този продукт пред потребителите. При този анализ трябва да се вземат предвид също така идентичността или степента на сходство между съответните продукти и режимът на тяхното предлагане на пазара, включително по отношение на съответните търговски канали, както и елементи, позволяващи да се установи дали е налице умисъл при препратката към продукта, обхванат от защитеното наименование, или, обратно, нейният случаен характер. Следователно

38 Решение *Scotch Whisky Association* (т. 46 и 49).

39 Думите и изразите „наименование“, „наименование на продукта“, „понятието, използвано за обозначаване на продукт“ и „търговско наименование“ се използват като взаимозаменяеми от Съда, вж. по-конкретно точки 44, 45, 46, 48, 49—53 и 56 от решение *Scotch Whisky Association*.

40 Същото важи и за другите прецеденти от съдебната практика, припомнени по-горе.

41 Решение от 14 юли 2011 г. (C-4/10 и C-27/10, EU:C:2011:484).

42 Решение от 21 януари 2016 г. (C-75/15, EU:C:2016:35, т. 27).

националният съд е длъжен да прецени набор от *показатели*, без само по себе си наличието или липсата на един от тези показатели, например графична, фонетична или концептуална прилика между съответните *наименования*, да му позволи да установи или да изключи наличието на „пресъздаване“.

30. Ще припомня впрочем, че в решение *Scotch Whisky Association* Съдът уточнява, че „пресъздаване“ може да има само ако спорният знак предизвиква в съзнанието на потребителите достатъчно „пряка“ и „недвусмислена“ връзка между този знак и регистрираното наименование⁴³, откривайки по този начин границите на обхвата на понятието „пресъздаване“ с оглед на непосредствеността и интензивността на отговора на потребителя — в смисъла, уточнен в точка 19 от настоящото заключение — а не с оглед на типа перцептивен стимул.

31. Според мен обаче едно такова ограничение е годно само по себе си да сведе обхвата на неправомерното пресъздаване — а следователно и да ограничи свободата на производителите на обикновени продукти при избора на режима на представяне пред потребителите на техните продукти — до граници, които не надхвърлят необходимото за ефективна закрила на регистрираните имена и за изпълнение на изискването за правна сигурност на засегнатите икономически оператори⁴⁴.

32. Възприемането на тълкуване, както предлагам Съдът да направи, че „пресъздаване“ по смисъла на член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 510/2006 може да има и чрез употребата на фигуративни знаци и при липсата на графична, фонетична или концептуална прилика между ЗНП или ЗГУ и търговското наименование на обикновения продукт, освен че намира солидно потвърждение в практиката на Съда, според мен отговаря както на волята на законодателя на Съюза да предостави широка закрила на тези наименования, така и на значението на преследваните цели чрез признаването на подобна закрила, посочени в точка 21 от настоящото заключение.

33. Следва да се подчертае накрая, че предложеното тълкуване не води до каквото и да било навлизане на член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 510/2006 в приложното поле на следващите букви в) и г) от същия параграф, които се отнасят до забранени „указания“ или „практики“, не поради факта че напомнят регистрирано наименование⁴⁵, а тъй като предоставят невярна или заблуждаваща информация относно източника, произхода, естеството или съществените качества на продукта или във всеки случай могат да въведат в заблуждение потребителя.

34. Въз основа на горепосочените съображения на първия преюдициален въпрос според мен трябва да се отговори, че „пресъздаване“ по смисъла на член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 510/2006 може да има и чрез използването на фигуративни знаци и при липсата на графична, фонетична или концептуална прилика между регистрираното и търговското наименование на съответния продукт, при условие че онова, което потребителят директно си представя, когато срещне спорните знаци, е ползващата се от това наименование стока.

⁴³ Решение *Scotch Whisky Association* (т. 53).

⁴⁴ Постигането на съответствие с изискването за правна сигурност на това ограничение е посочено от самия Съд в точка 55 от решение *Scotch Whisky Association*.

⁴⁵ Вж. в този смисъл решение *Scotch Whisky Association*, точка 65.

По втория преюдициален въпрос

35. Вторият преюдициален въпрос може да бъде разделен на две части. В първата част запитващата юрисдикция по същество иска от Съда да прецени дали използването на символи, които пресъздават района, с който е свързано ЗНП по смисъла на член 2, параграф 1, буква а) от Регламент № 510/2006, при продукти, идентични или сходни с продуктите, които се включват в обхвата на ЗНП, представлява неправомерно пресъздаване по смисъла на член 13, параграф 1, буква б) от този регламент. Във втората част Tribunal Supremo (Върховен съд) иска да се установи дали може да има неправомерно „пресъздаване“ и когато тези символи се използват от производител, установен в посочения район, но при продукти, които не отговарят на спецификацията на ЗНП.

36. Отговорът на първата част от този въпрос следва от изложените по-горе съображения.

37. Като се има предвид връзката между продуктите ЗНП и района, от който произхождат⁴⁶, използването на знаци, фигуративни и/или словни, които пресъздават този район, при обикновени продукти, идентични или сходни с продуктите, обхванати от ЗНП, може да предизвика в съзнанието на потребителите изображението на тези продукти и следователно да се установи неправомерно „пресъздаване“ по смисъла на член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 510/2006. Въз основа на уточненото по-горе обаче това може да стане само ако асоциацията с географския район на ЗНП, предизвикана от използването на пресъздаващи знаци, е такава, че онова, което *директно* възниква в съзнанието на потребителите, са продуктите със ЗНП.

38. Както Съдът многократно е потвърждавал, националният съд следва да прецени в конкретния случай, с които е сезиран, дали са изпълнени условията за неправомерно пресъздаване⁴⁷. Ето защо съображенията, които следват, целят единствено да дадат някои насоки на запитващата юрисдикция (или съда, решаващ спора по същество, който евентуално има задачата да се произнесе) при този анализ.

39. В главното производство, въпреки че преюдициалните въпроси са съсредоточени главно върху фигуративните знаци, които са поставени върху спорните етикети, налице са редица елементи, някои от които словни (думите „Rocinante“ и „adarga de oro“), а други фигуративни (изображенията, които възпроизвеждат физическите характеристики на някои герои от известния роман на Сервантес, както и елементи, смятани за типични за пейзажа на Ла Манча), които запитващата юрисдикция счита за пресъздаващи района, свързан със ЗНП „Queso manchego“. Думите „manchego“ или „Mancha“ не са възпроизведени, дори частично, в оспорваните словни знаци⁴⁸ и няма никакво графично и фонетично сходство между тези символи и въпросното ЗНП. От това следва, че както посочва запитващата юрисдикция, при обстоятелствата в случая по главното производство, ако се установи „пресъздаване“, то би било от чисто концептуален характер.

40. Ако се разгледат поотделно или дори в комбинация помежду им, оспорваните фигуративни знаци на пръв поглед изглеждат непригодни да представляват неправомерно „пресъздаване“ по смисъла на член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 510/2006, съгласно тълкуването му от Съда в решение Scotch Whisky Association. Всъщност, както отбелязват Комисията и

⁴⁶ Връзката на ЗНП със съответната територия е по-тясна, отколкото в случая на ЗГУ. Член 2, параграф 1 от Регламент № 510/2006 изисква по отношение на първите производства, преработката или подготовката на съответните продукти да се извършва в определения географски район (буква а), докато по отношение на вторите е достатъчно само един от тези етапи да протече в този район (буква б).

⁴⁷ Вж. по-конкретно решение от 21 януари 2016 г., Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, т. 22 и 31), и решение Scotch Whisky Association (т. 45, 46, 51, 52 и 56 и т. 2 от диспозитива).

⁴⁸ Върху спорните етикети присъства само думата „queso“, която обаче, тъй като е родов термин, не се ползва със закрила, вж. член 13, параграф 1, втора алинея от Регламент № 510/2006.

германското правителство, някои от тези символи изглеждат прекалено общи, за да предизвикат в съзнанието на потребителите „недвусмислена“ връзка с района на Ла Манча⁴⁹, докато изображенията, които препращат към герои от романа „Дон Кихот де Ла Манча“ или към известни места или сцени от този роман, изглеждат непригодни да установят достатъчно „пряка“ връзка с въпросния географски район, който изниква в съзнанието само „опосредствено“, чрез поредица от асоциации.

41. Заявявайки това, все пак не изключвам възможността да се установи „пресъздаване“ при обстоятелствата в случая по главното производство, ако условията за такава хипотеза бъдат установени във основа на цялостна проверка, която да вземе предвид всички елементи с пресъздаващ потенциал, независимо дали са словни или фигуративни, които се намират върху спорните етикети, идентичността или сходството между съответните продукти, както и режима на представяне, рекламиране и предлагане на пазара на тези продукти⁵⁰.

42. Втората част на разглеждания въпрос се отнася до евентуалното отражение на обстоятелството знаци, пресъздаващи района, с който е свързано ЗНП, да се използват при продукти, които не са обхванати от това наименование, чието производство, обработка и преработка се извършва в този район⁵¹.

43. В това отношение ще отбележа, така както и ищецът в главното производство, френското, германското и испанското правителство и Комисията, че член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 510/2006 не предвижда каквото и да било изключване от своето приложно поле на ситуациите, в които географският произход на пресъздаващите продукти съвпада с този на продуктите със ЗНП или ЗГУ. Това, от друга страна, е в съответствие както с естеството на закрилата срещу пресъздаване — която, както видяхме, макар да обхваща и хипотези на объркване, не взема предвид наличието на заблуждение на потребителя, включително това относно географския произход на пресъздаващите продукти — така и с преследваните с Регламент № 510/2006 цели. Всъщност да се позволи на производители, които осъществяват дейност в географската зона, с която е свързано дадено ЗНП, но без да спазват съответната спецификация, да използват пресъздаващи тази географска зона знаци при продукти, идентични или сходни с продуктите, обхванати от ЗНП, би отслабило гаранцията за качество, предоставена от това наименование⁵², гаранция, която, макар и свързана най-вече с географския произход на продуктите със ЗНП, предполага спазването на всички предписания на спецификацията. Освен това неразширяването на обхвата на закрилата за пресъздаване до действията на местни производители, които не спазват спецификацията, би могло да увреди правата, които трябва да бъдат запазени за производителите, направили действителни усилия за подобряване на качеството, за да могат да използват наименование за произход, регистрирано въз основа на Регламент № 510/2006, излагайки ги, както подчертава френското правителство, на последиците от действия на нелоялна конкуренция, които, точно защото идват от страна на производители, установени в същата географска зона, са потенциално по-вредни⁵³.

49 Пзовавам се по-специално на изображенията на стадо овце, равнина, фигура на кон и вятърни мелници върху спорните етикети и сред графичните елементи на спорните марки.

50 Включително объркването между продукти със ЗНП и продукти без ЗНП, породено, както е видно от акта за преюдициално запитване, от информация, съдържаща се на уебсайта на IQC. В това отношение ще отбележа, че фактът, че ако е подвеждаща, тази информация попада в приложното поле на член 13, параграф 1, буква в) от Регламент № 510/2006, не изключва възможността да бъде взета предвид като индикатор за „пресъздаване“ по смисъла на буква б) от тази разпоредба.

51 Т.е. продукти, които не спазват спецификацията на ЗНП от гледна точка, различна от тази на географския им произход.

52 Гаранция, която представлява „основната функция на предоставените по силата на Регламент № 510/2006 права“, вж. в този смисъл решение от 8 септември 2009 г., *Budějovický Budvar* (C-478/07, EU:C:2009:521, т. 112).

53 Коакото до довода, изложен в съдебното заседание от ответника в главното производство и основан на изискването за правна сигурност във връзка с правомерността на използването на знаци, които са регистрирани като марки преди регистрацията на наименование за произход по силата на Регламент № 510/2006, ще припомня, че член 14, параграф 2 от този регламент предвижда, че използването на една търговска марка, което съответства на една от ситуациите, посочени в член 13 от същия регламент, регистрирана преди датата на защита на наименование за произход или на географско указание в страната на произход, може да продължи да бъде използвана, независимо от регистрацията на наименование за произход или географско указание. Запитващата юрисдикция следва да установи дали в главното производство са изпълнени условията за прилагане на тази разпоредба.

44. Въз основа на изложените по-горе съображения на втория преюдициален въпрос, отправен от Tribunal Supremo (Върховен съд), според мен трябва да се отговори, че използването при продукти, идентични или сходни с продуктите, които са обхванати от ЗНП по смисъла на член 2, параграф 1, буква а) от Регламент № 510/2006, на символи, които пресъздават района, с който е свързано наименованието, може да се определи като пресъздаване по смисъла на член 13, параграф 1, буква б) от този регламент дори ако посочените символи се използват от производител, установен в посочения район, при продукти, които не са обхванати от ЗНП.

По третия преюдициален въпрос

45. С третия си преюдициален въпрос запитващата юрисдикция иска от Съда да установи дали понятието за „среден потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен“, на което трябва да се позовава националният съд, за да се установи наличието на пресъздаване по смисъла на член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 510/2006, съвпада с европейския потребител, или може да се ограничи до потребителя в държава членка, в която пресъздаденият продукт се произвежда и най-много се консумира.

46. Както бе посочено по-горе и както изтъкват всички заинтересовани страни, които са представили становища пред Съда, отговорът на този въпрос произтича от решение от 21 януари 2016 г., Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35). В това решение, свързано с тълкуването на член 16, буква б) от Регламент № 110/2008, Съдът уточнява, че предвид необходимостта да се гарантира ефективна и единна защита на географските указания в целия Съюз, понятието „потребител“, чиито възприятия трябва да вземе предвид, за да установи дали е налице „пресъздаване“ по смисъла на тази разпоредба, обозначава „европейския потребител, а не само [...] потребителя от държавата членка, в която се произвежда продуктът, във връзка с който е пресъздадено защитеното географско указание“⁵⁴. Според мен същото тълкуване следва да бъде възприето в рамките на закрилата срещу пресъздаване, предвидена в Регламент № 510/2006.

47. Обстоятелствата в главното производство обаче са различни от тези в производството, стоящо в основата на решение Viiniverla⁵⁵. Да се вземе по-скоро предвид само местният финландски потребител — който е в състояние да разпознае в наименованието „Verlados“ мястото на производство на пресъздадения продукт — а не европейският, би значело в случая да се изключи наличието на пресъздаване⁵⁶. Обратно, ако следва да се вземат предвид възприятията само на испанския потребител в главното производство, установяването на евентуално пресъздаване ще е по-лесно, докато има опасност то да бъде изключено, ако се вземе обаче предвид европейският потребител (без испанския потребител), тъй като връзката между района на Ла Манча и фигуративните и словните знаци на спорните етикети за този потребител непременно ще е по-слаба.

48. По тази причина запитващата юрисдикция иска от Съда да изясни дали при обстоятелства като разглежданите в делото по главното производство трябва да се има предвид европейският или само испанският потребител.

49. Очевидно е, че понятието „европейски потребител“ има своите присъщи ограничения, тъй като все още става въпрос за *factio juris*, която цели да подведе под общ знаменател една силно разнородна и нехомогенна действителност. В областта на защитата на регистрираните наименования срещу неправомерно пресъздаване — при която се акцентира именно на

⁵⁴ Вж. решение от 21 януари 2016 г., Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, т. 27).

⁵⁵ Решение от 21 януари 2016 г. (C-75/15, EU:C:2016:35).

⁵⁶ Въпреки че въз основа на тълкуване на понятието за пресъздаване, ограничено до възможността за объркване между разглежданите продукти и до заблуждаването на потребителите, което е отхвърлено обаче от Съда, вж. решения Consortio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1999:115, т. 26), Комисия/Германия (C-132/05, EU:C:2008:117, т. 45) и от 21 януари 2016 г., Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, т. 44).

предполагаемото възприятие на потребителите с цел установяване не на вероятност от объркване, а на обикновена асоциация — това понятие, както и в по-общ аспект понятието за „средния потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен“, трябва освен това да се прилага с особена предпазливост.

50. Все пак, както подчертава Съдът в решение *Viiniverla*⁵⁷, прибягването до понятието „европейски потребител“ отговаря на изискването да се осигури ефективна и единна закрила на регистрираните наименования на цялата територия на Съюза.

51. Макар обаче подобно изискване да предполага, включително за продукти, предназначени за местния пазар, да не се вземат предвид обстоятелства, които могат да *изключат* наличието на неправомерно пресъздаване само за потребителите в дадена държава членка, обратно, то не предполага *установено* неправомерно пресъздаване с позоваване на потребителите само от една държава членка да е недостатъчно, за да се задейства закрилата, предвидена в Регламент № 510/2006.

52. С оглед на гореизложените съображения, на третия преюдициален въпрос, отправен от Tribunal Supremo (Върховен съд), следва според мен да се отговори, че за да установи дали е налице „пресъздаване“ на регистрирано наименование по смисъла на член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 510/2006, националният съд следва да вземе предвид възприятията на средния европейски потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, като последното понятие следва да се разбира като отнасящо се и до потребителите от държавата членка, в която се произвеждат продуктите, във връзка с които е пресъздадено или с която географски е свързано регистрираното наименование.

Заключение

53. Въз основа на всички гореизложени съображения предлагам на Съда да отговори на отправените от Tribunal Supremo (Върховен съд, Испания) преюдициални въпроси по следния начин:

„Член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 година относно закрилата на географски указания и на наименования за произход на земеделски продукти и храни трябва да се тълкува в смисъл, че пресъздаване по смисъла на тази разпоредба може да има и чрез използване на фигуративни знаци и при липсата на графична, фонетична или концептуална прилика между регистрираното и търговското наименование на съответния продукт, при условие че онова, което потребителят директно извиква в съзнанието си като референтен образ, когато срещне спорните знаци, е ползващата се от това наименование стока.

Използването при продукти, идентични или сходни с продуктите, обхванати от защитено наименование за произход по смисъла на член 2, параграф 1, буква а) от Регламент № 510/2006, на символи, пресъздаващи района, с който е свързано наименованието, може да представлява пресъздаване по смисъла на член 13, параграф 1, буква б) от този регламент дори ако посочените символи са използвани от производител, установен в посочения район за продукти, които не са обхванати от защитеното наименование за произход.

⁵⁷ Решение от 21 януари 2016 г. (C-75/15, EU:C:2016:35, т. 27).

За да се установи дали е налице „пресъздаване“ на регистрирано наименование по смисъла на член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 510/2006, националният законодател следва да вземе предвид възприятията на средния европейски потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, като последното понятие следва да се разбира като отнасящо се и до потребителя от държавата членка, в която са произведени продуктите в основата на пресъздаването или с която географски е свързано регистрираното наименование“.